

## Taurii și broaștele

La Fontaine

---

Doi Tauri - e cam mult de-atunci -  
Se războiau de mama focului  
De dragul unei mândre Junci  
Și pentru stăpânirea locului.  
Cum tot privind la harța lor  
O Broască suspina de zor,  
O-ntreabă alta, oarecare:  
- Dar ce-ai, surată? Ce te doare?  
- Mă mai întrebi, în loc să tremuri?  
Ne-așteaptă, soro, grele vremuri.  
Învinsul, izgonit din lunci,  
În mlaștină s-o surghiuni  
Și noi, strivite, vom pieri  
Din pricina acestei Junci!  
Într-adevăr, cel biruit  
În mlaștină s-a pripășit  
Și sub copitele lui tari  
Cu nepăsare le-a strivit.

Cei mici, de când se știe, tot au de suferit,  
Din pricina gâlcevii celor mari.